

Men deres ændringsforslag fortæller os, at Venstre og De Konservative vil have aktiveringsforløb afbrudt for at sende arbejdsløse ud af dagpengesystemet over i det sociale system. Det er efter Socialdemokratiets mening at gå den helt forkerte vej. Denne trafik vil ikke alene ramme de mennesker, der smides ud, den vil også ramme det erhvervsliv, der bestemt har brug for stadig flere gode, veluddannede og motiverede medarbejdere.

Derfor er der tale om et afgørende brud fra Venstres og De Konsevatives side med den arbejdsmarkedspolitik, som har været tilrettelagt siden 1993, og som der heldigvis er et flertal for at opretholde. Vi så Venstres og De Konservatives ændringsforslag blive nedstemt i går. Dagpengesystemet skal føre til arbejde, ikke til kontanthjælp. Det synes V og K ikke at dømmе efter de ændringsforslag, de præsenterede går.

Vi har nu en arbejdsløshed, der er krøbet ned fra de ca. 350.000 til godt 200.000 mennesker. 200.000 arbejdsløse mennesker er stadig for mange, og der er altså lang vej endnu til fuld beskæftigelse.

Men det er fuld beskæftigelse, der for Socialdemokratiet er målet, og dér har vi faktisk været igennem en meget voldsom udvikling. For 5 år siden frygtede mange mennesker at miste deres arbejde. For 3 år siden var oplevelsen af samfundsudviklingen blevet en anden; der var stadig flere, der håbede at få arbejde. Nu bliver det ikke ved håbet længere; nu har mange faktisk fået arbejde, og det betyder, at de sidste 200.000 også er begyndt at have et håb, som vi meget gerne vil indfri.

Regeringen har lagt sine målsætninger for de næste 7-8 år på området frem i »Danmark år 2005«. Vi ønsker stadig et fald i ledigheden. Og den fulde beskæftigelse er faktisk inden for rækkevidde; det er ikke mere en utopi takket være den målrettede indsats, der er udøvet i de sidste 5 år.

En anden væsentlig del af indsatsen i arbejdsmarkedspolitikken i forhold til at skabe en god udvikling på arbejdsmarkedet og i erhvervslivet har været en satsning på uddannelsesområdet. Også i denne finanslov er der taget nye initiativer af regeringspartierne og aftalepartierne Socialistisk Folkeparti og Centrum-Demokraterne.

Vi ønsker at øge uddannelsesmulighederne. Uddannelse er nøglen til hele tiden at få Danmark til at følge med udviklingen. Vi er 5 mio. mennesker, som lever i et land, hvis absolut

væsentligste råstof stadig er disse 5 mio. mennesker, og derfor er det vigtigt, at de 5 mio. mennesker får mulighederne for og bliver inspireret til stadig at uddanne sig.

Også her skylder Venstre og De Konservative svar på spørgsmålet om, hvorfor uddannelsesområdet er udvalgt til at være et af de helt store spareområder. Er der nogen, der kan forklare mig, hvordan Venstre og De Konservative har fundet ud af, at hovedproblemet i det danske samfund er, at for mange ufaglærte og korttidsuddannede har fået for meget uddannelse? I deres ændringsforslag til finansloven har de foreslået flere barrierer – alle de barrierer, man næsten kan komme i tanker om – for at forhindre de ledige i at få bedre kvalifikationer.

Vores analyse i Socialdemokratiet er, at mange ledige har brug for flere kvalifikationer. Vi ønsker at give dem flere og bedre uddannelsesmuligheder og derved flere og bedre jobmuligheder, og vi kan i øvrigt sige med stor overbevisning, at det hjælper, fordi vi har vist, at det har virket. Mange er kommet i arbejde, også mange af dem, der har været ledige i flere år.

I det hele taget er det jo altså utopi at tale om fuld beskæftigelse uden samtidig at skabe rammer og muligheder for en omfattende efteruddannelse. Det gælder for alle grupper, men ikke mindst for dem uden eller med kun korte uddannelser.

Venstre og De Konservative foreslog helt at afskaffe mulighederne for uddannelsesorlov for alle ledige – ikke mere uddannelse til dem!

Og for de beskæftigede holder de kun en kattelem åben for uddannelsesorlov. Også herved skaber man barrierer og fjerner muligheder for den enkelte og dermed også for virksomhederne. Uddannelsesorlov skal kun bevilliges, hvis der sker genbesættelse. Det lyder jo umiddelbart smukt, for hvem ser ikke gerne, at ledige kommer i beskæftigelse, mens andre er på uddannelse?

Virkeligheden ser bare anderledes ud. Det vil betyde, at man ikke kan anvende f.eks. perioder med ordremangel til at opkvalificere medarbejderne. I de situationer giver man medarbejderne og virksomhederne én eneste mulighed, og det er ledighed. Og det er ikke at dygtiggøre sig, det er ikke at skabe udviklingsmuligheder for virksomhederne fremover.

Oven i disse begrænsninger nedsættes ydelserne for dem, der kommer igennem nåleøjet, og oven i det skæres der milliardbeløb på selve uddannelserne. Det hænger på sin vis godt nok